Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

KÜÇÜK Ayşegül

Sürpriz Yapıyor

YAZAN: GILBERT DELAHAYE / RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

casterman
MARSIK KİTAP

YAZAN: GILBERT DELAHAYE
RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

KÜÇÜK Ayşegül

Sürpriz Yapıyor

MARSIK KİTAP
casterman

Biir, iki böğürtlen sepete... Biiir, ikiii, üç böğürtlen ağzıma... ne kadar da lezzetliymiş bunlar! Nuray, Orhan ve Ayşegül kahkahalarla gülüyorlardı!

"Hepsini kendin yersen, sepetin asla dolmaz," dedi Nuray.

"Mmmm... bunlar çok güzel!" diye yanıtladı, Ayşegül. "Hem hava da çok sıcak! Ben artık bir yere kımıldamam. Tatilin sonuna kadar burada kalacağım!"

Birden, annesinin sesi duyuldu:

"Ayşegül! Kanada'dan haber var!"

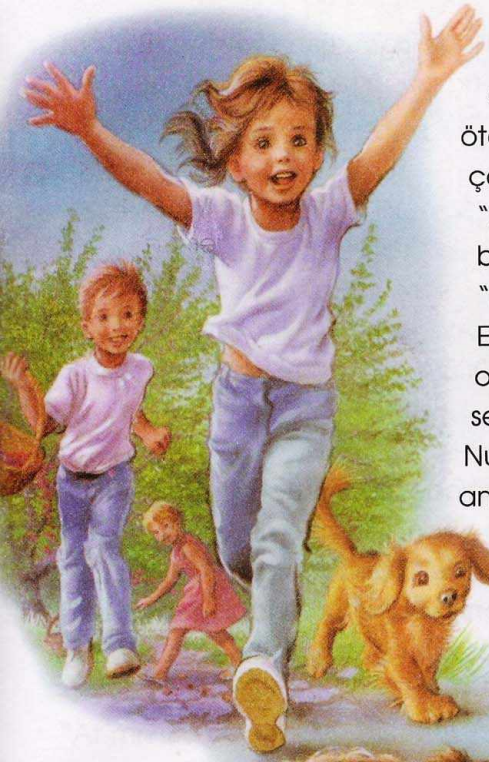

Ayşegül hemen ayağa fırladı. Öyle hızlı koşmaya başladı ki, ötekiler ona yetişmekte güçlük çektiler.

"Ay sonundan önce döneceklerini bildiriyorlar," dedi annesi.

"Demek ki, 30 Ağustos'ta, Ezgi'nin doğum gününde burada olacaklar!" diye ekledi Ayşegül sevinçle.

Nuray ve Pantufla hiçbir şey anlamamıştı...

Neler oluyordu? Ezgi de kimdi?

"Bu senin Kanada'daki küçük kuzenin mi?" diye sordu Nuray.

"Evet! Görsen, öyle güzel ki! Galiba yürümeye bile başlamış, hem bir sürü zor sözcüğü söyleyebiliyor!" Ayşegül öyle sevinmişti ki, bir türlü susmak bilmiyordu.

"Bana yardım et, Nuray. Ezgi geldiğinde, ona güzel bir armağan vermek istiyorum... Benim yerimde olsan, sen ona ne verirdin?" "Neden dişlerini kaşıması için eski bir terlik vermiyorsun?" diye sordu Pantufla. "Ben bebekken, en sevdiğim oyuncak buydu... Ya da ilikli bir kemik! Bu herkesin hoşuna gider."

"Ona güzel bir şey vermeyi çok istiyorum. Kendimden bir şey olmalı," diye tekrar söze başladı Ayşegül.

"Ah! Buldum! Benimle gelin."

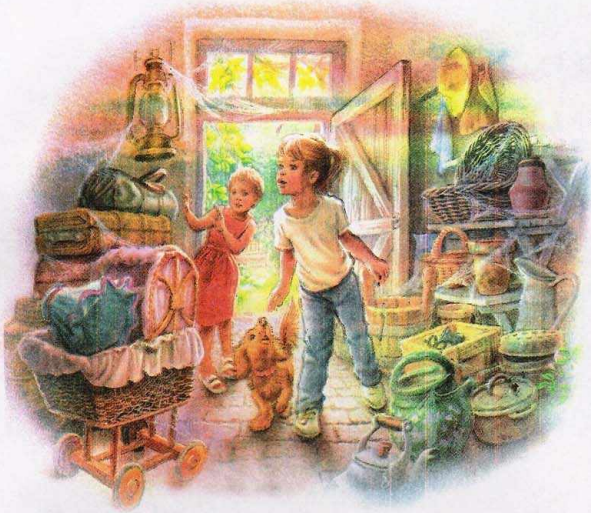

Ayşegül, Orhan ile Nuray'ı bahçenin öteki ucuna, eski eşyaların durduğu odaya doğru sürükledi.

"Burada olmalı," dedi Ayşegül, kapıyı iterken.
"Ne arıyorsun?" diye sordu Nuray. "Aradığın örümcekse, burada bir sürü var!"
"Bir at arıyorum."
"At mı? Burada mı?"
"Evet! Hatta adı da Pegasus."

"Güzelmiş," dedi Nuray.
Binebilir miyim?
Kızlar kahkahalarla güldüler.
Artık bacakları ona
binmek için fazla uzundu!

ÇATIRRRRT!
Kahkahalar bir anda kesildi. Hıçkırıkları boğazında düğümlenen Ayşegül ağlamak üzereydi.

Küçük atını ne kadar da severdi.
"Bunu babamın küçüklüğünde dedem yapmış. Sonra onu kuzenim Ergun kullanmış. Ondan sonra Orhan'ındı, son olarak da benim. Onu Ezgi'ye vermeyi öyle çok istiyordum ki..."
"Haydi, Ayşegül! Belki de durum o kadar kötü değildir!" dedi Nuray, ona sarılarak. Amcam marangozdur. Biliyorsun, marangoz, tahta atlar için veteriner sayılır.

"Sence onu tekrar ayağa kaldırabilir mi?" diye sordu Ayşegül...
"Bir saniye bile kaybetmeyelim! Çabuk, hastayı ambulansa alın!"

"Daa-dii! Daa-dii!"
"Havv! Havv! Yolu açın! Acil durum var!" diye havladı Pantufla.

"Durumu ciddi mi?" diye sordu Ayşegül, Nuray'ın amcasına.
"Hımm! Kestane ağacından yapılmış bacaklarını kesip yerlerine meşeden bacaklar takacağım...
Ama endişelenmeyin, ona iyi bakarım.
Eskisi kadar hızlı dörtnala gideceğine eminim."

Pegasus bütün bir haftayı "veterinerde" geçirdi. Artık iyileşmişti. Onu tekrar güzelleştirmek için ancak birkaç saatleri kalmıştı. Ama zaman giderek azalıyordu.
Yarın Ezgi gelmiş olacak!
Haydi! Boyalar, fırçalar...
Eliniz titrememeli!

"Bu kadar küçük bir kuzen uğruna çok büyük bir işe giriştiler," dedi kendi kendine Pantufla... "Ben olsam, ona bir pire tasması verirdim, olur biterdi!"

Dikkat! Bunlar son rötuşlar.

Ayşegül'ün ona bakınca hep gördüğü
minik hayat ışığının gözünde yine
parlaması gerekiyor...
"İşte, şimdi süper oldu!"

"Sence armağanını sevecek mi?" diye sordu Ayşegül, biraz endişeyle.
"Elbette sevecek! Bence bu küçük at çok güzel oldu.
Ezgi onu gördüğünde kesinlikle sevinçten havalara uçacaktır!"

Ertesi sabah, Ayşegül, Orhan ve Nuray erkenden kalktılar. Şansları vardı. Boya kurumuştu. Ama bunun gerçek bir sürpriz olması için, güzelce paketlemek gerekiyordu.

Çabuk! Karton, kâğıt, makas.
"Fazla çekme!" diye atıldı Ayşegül.
"Bana biraz yapışkan bant verin," dedi Nuray.
"Bıyıklı! O kurdeleleri bırak çabuk! Hayır! Kâğıtları tırmalama."
"Her şeyi yırtacaksın," diye bağırdı Orhan.
"Zamanımız azalıyor, her an gelebilirler."
"Uff! İşte! Her şey tamam."

Saatler geçmiş ama kimse görünmemişti.
O kadar acele ettikten sonra, bu bekleyiş çok uzun geliyordu.
"Eee? Nerede kaldılar?"
"Bu kadar heyecanlanma!" diye atıldı Nuray, ağacın tepesinden.
"Gel, sen de bizimle birlikte gözcülük yap."
"Bir araba sesi duydum," diye birden bağırdı
Ayşegül. "Evet. Geldiler! İşte onlar!"

"Merhaba, Erhan Amca, merhaba,
Olcay Yenge! Merhaba, küçük Ezgi!"
Ama annesinin kolları arasına kıvrılmış
olan Ezgi, çekingen duruyordu.
Tanımadığı bu insanlar da kimdi?
"Ben senin kuzenin Ayşegül'üm!
Benimle gelir misin? Gel bak, senin için
bir sürpriz hazırladık..."

Ama küçük kız korkuyla yüzünü çevirdi ve elinden geldiği kadar saklanmaya çalıştı.

"Haydi, Ayşegül! Onu rahat bırak," dedi annesi. "Buyurun, şöyle oturun da bize yolculuğunuzu anlatın. Ne içersiniz?"

Ayşegül hayal kırıklığına uğramıştı. Bu karşılaşmayı öyle uzun zamandır bekliyordu ki!

"Onu anlamalısın," dedi Nuray. "Yorgun olmalı. Bize alışması için biraz zaman ver."

"Ama kollarıma gelmesini istiyordum, benimle atı görmeye geleceğini umuyordum. Onca çalışma hiçbir işe yaramadı! Bak! Annesinin yanından ayrılmayı hiç istemiyor."

"Ben hallederim!" dedi bunun üzerine, Pantufla ve küçük kıza doğru ilerledi. Her zamanki sevimliliğimle, bize kolayca alışmasını sağlarım. Görürsünüz.

"Huuhuu, küçük kız! Beni okşamayı çok, ama çok istediğini gözlerinden okuyorum... Ben de çok isterim ama bunun için önce beni yakalamalısın."

"Kolay olmayacak. Dikkat et, bak, buradayım! Şimdi de burada!" Ezgi oyuna kendini kaptırınca, endişelerini unuttu. İşte, artık gülerek küçük köpeği kovalıyordu.

Pantufla sola doğru koştu, durdu, tekrar koşmaya başladı, kendi çevresinde iki tur attı, sonra da ağacın arkasına saklandı. Ezgi onun kuyruğunu yakaladığını sandı ama küçük köpek yine kaçtı.

İşte, armağanın yanına geldiler. Hop! Bir sıçrayışta paketin üzerinde.

CIIIIIRTI.. Yırtılan kâğıdın çıkardığı sesle birlikte, Pantufla ambalajı delip paketin içine düştü.

Önce şaşırıp sonra meraklanan Ezgi, bu kocaman paketle ilgilenmeye başladı. Bir göz fark etti ama bu Pantufla'nın değildi, bu...

"Bir at!" diye bağırdı.
Birkaç saniyede kağıdı yırttı ve sonunda Pegasus ortaya çıktı.

Bir kapı açıldı...
Küçük bir ayak çekinerek ilerledi...
Derken, Ezgi atın üzerine oturdu.
Birkaç kez ileri geri sallandı.
Sonra, at uysal göründüğünden, yavaş yavaş hızlandı ve en sonunda, ileri atılarak dörtnala gitmeye başladı.
Cesaretiyle gurur duyduğundan yüzü neşeyle aydınlanmıştı.

İçten kahkahaları bahçenin en uzak köşesinden duyuluyordu.

Ayşegül sevinçle ona baktı. Ezgi'nin mutlu olmasına neşelenmişti. Atı Pegasus'un bir çocuğu daha uzun at gezilerine çıkaracak olmasına sevinmişti.

Pantufla'nın sallantıdan midesi bulanmıştı. Onu indirmeleri için yalvardı. O zaman at durdu.
Küçük kapı açıldı, Ezgi indi ve kuzeni Ayşegül'ün kollarına doğru yöneldi...

Ve onun yanağına yumuşacık bir öpücük kondurduktan sonra, şöyle dedi:
"Teşekkür ederim!"

Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

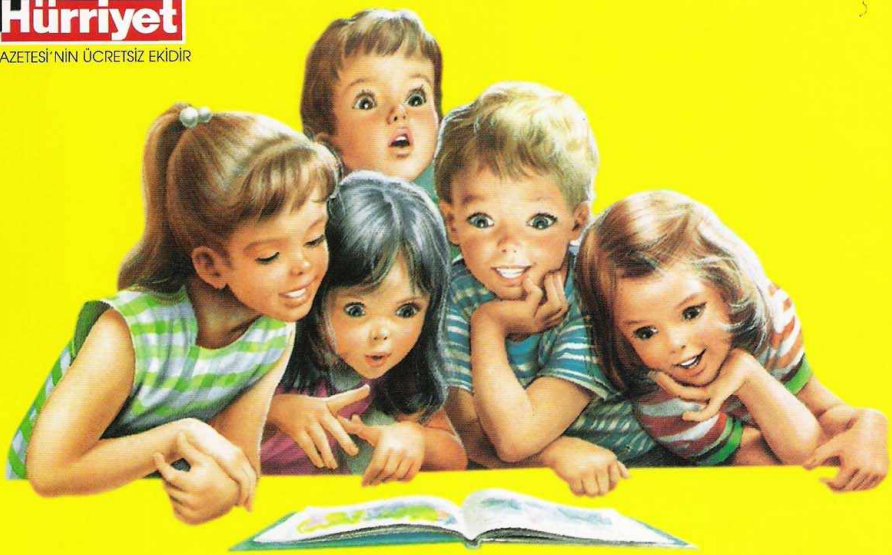

"Küçük Ayşegül" serisi, dünyada çocukların en çok sevdiği kitaplar arasında birinci sırada yer alıyor. Dünya çocuk yazınında bir örneği daha olmayan çizer Marcel Marlier'nin usta işi fırçasından ve kaleminden, Gilbert Delahaye'ın öykülerinden yaratılan bu kitaplar yıllardır dünyanın en başarılı, en özgün eserleri arasındaki yerini koruyor.

"Küçük Ayşegül"ler çocukların dünyada kardeşliği, dostluğu; insan, hayvan, doğa sevgisini, çevre bilincini ve insan ilişkilerini geliştiren, onların sorumluluk duygusu içinde büyümelerine yardımcı olan öyküler olarak elden ele geziyor.

Bir "Küçük Ayşegül" kitabını belki de en az beş çocuk okuyor. Yıllarca kitaplıklarda saklanan, çocukluk günlerimizin en güzel anıları olarak bir sonraki kuşaklara aktarılan bu kitaplar hiçbir zaman güncelliğini yitirmiyor.

"Küçük Ayşegül" dizisi, okumayı sevdiren ve geliştiren kitapların başında geliyor...

Marsık Yayıncılık'ın, bu önemli dizisini, Hürriyet Gazetesi olarak çocuklarımıza sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

MARSIK KİTAP

casterman

© Editions Casterman, Belçika
© Marsık Yayıncılık